

בש"פ 6257/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד חלבי

בבית המשפט העליון

בש"פ 6257/17

לפני:
המבקשת:
כבוד השופט נ' הנדל
מדינת ישראל

נגד

המשיב:
מוחמד חלבי

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"א באב התשע"ז (13.8.2017)

בשם המבקשת: עו"ד דפנה שמול

בשם המשיב: עו"ד מאהר חנא

החלטה

1. מונחת בפניי בקשה שלישית להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 ב-90 יום נוספים החל מיום 16.8.2017, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 12074-08-16 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם ביניהם.

נגד המשיב, תושב עזה, הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות ביטחוניות במסגרת חברותו בתנועת חמאס ובגדודי עז

עמוד 1

א-דין אלקאסם. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המשיב ניצל את מעמדו בארגון סיוע הומניטרי לשם קידום מטרות החמאס. בין היתר, המשיב מואשם כי העביר מכספי הארגון לחמאס למטרות שונות; מסר לאנשי חמאס מידע על סידורי הביטחון במעבר ארז וסימן להם נקודות ציון רלוונטיות בתוך שטח ישראל; וכן העביר לתנועת החמאס טונות של ברזל שיועדו במקור לחקלאות, בידיעה כי הברזל משמש לבניית מנהרות. כתב האישום המתוקן מונה 14 אישומים שעניינם, בין היתר, בחברות בארגון טרוריסטי; סיוע לאויב במלחמה; איסור פעולה ברכוש למטרות טרור ואף עבירות נשק. המסוכנות הנשקפת, לכאורה, מן המשיב הינה ברורה.

עד כה התקיימו בתיק זה שישה דיוני הוכחות, שבמסגרתם נשמעו 13 עדים. אף נקבעו שלושה מועדי הוכחות נוספים. המבקשת הדגישה כי התיק הינו ייחודי וחריג, לנוכח מאפייניו הביטחוניים וחומר החקירה שנחשף. עוד ציינה את עובדת היות המשיב תושב עזה, נתון שמקשה על מציאת חלופת מעצר. הסיניגור הדגיש כי המשיב זכאי לכך שתיבחן לגביו האפשרות לשחררו לחלופת מעצר. כן הפנה זרקור לכך שעל אף התקדמות ההליך, ההגנה טרם קיבלה לידיה את מלוא חומר החקירה. הסיניגור אמנם הסכים בעבר למעצרו של המשיב עד לסיום ההליכים, אך זאת בכפוף לקבלת כל חומר החקירה - צעד שעדיין לא התרחש. על כן, הדגיש, כי טרם טען לעניין מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, אך כי חלופת מעצר עשויה להיות מוצעת על ידו בתקופת הזמן הקרובה. נקודה אחרונה שהעלה הסיניגור מתייחסת לפרקי הזמן שבהם הוארך מעצרו של המשיב - בבקשה הראשונה הצדדים הסכימו להארכת המעצר ב-45 יום (בש"פ 3428/17, השופטת ד' ברק-ארז), ובבקשה השנייה המעצר הוארך ב-60 יום (בש"פ 4528/17, השופט י' דנציגר). הסיניגור אף הודיע כי יסכים להארכת מעצר לתקופה של 60 יום, וכי בתום תקופה זו, התמונה בעניין התקדמות ההליך צפויה להתבהר.

2. אכן, לנימוקים של הסיניגור - לרבות ההחלטות הקודמות שניתנו בהליך זה - יש משקל. ככלל, אני, כשלעצמי, אמנם סבור כי מוטב להחליט האם יש מקום להאריך מעצר של נאשם, ובהיעדר נסיבות המצדיקות זאת, נראה כי הארכת המעצר תינתן לפרק זמן של 90 יום. עם זאת, זהו איננו כלל בל יעבור.

בענייננו, נראה כי יש להסתפק בהארכת מעצרו של המשיב לתקופה קצרה מזו שלה עותרת המבקשת, ולמעשה יש לקבל את הצעת הסיניגוריה. זאת, במטרה לשמר את הפיקוח ההדוק על קצב ניהול ההליך. נקבעו שלושה מועדי הוכחות - בתאריכים 18.9.2017, 25.9.2017, 5.12.2017. ההרכב בבית המשפט המחוזי הבהיר כי בשל מצוקת יומן בית המשפט, אלה הינם המועדים היחידים שנמצאו לשמיעת התיק. אין לי רצון להיכנס ליומנו של בית המשפט המחוזי, אך לנוכח מורכבות התיק, מצד אחד, והחלטת בית המשפט המחוזי, מצד שני - לא ברור באיזה קצב תיק זה יתקדם. בנסיבות אלה, מטרת הארכת המעצר לתקופה הקצרה מ-90 יום הינה גם כדי לעקוב אחר מועדי הוכחות נוספים שיקבעו על ידי בית המשפט המחוזי. זאת, בתיק שלכלל הדעות - גם לדעת ערכאה קמא - מורכב הוא.

3. בהתאם לעמדת הסיניגוריה, הנני מורה על המשך מעצרו של המשיב ל-60 ימים נוספים החל מיום 16.8.2017, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 12074-08-16 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם ביניהם. על בית המשפט המחוזי לקבוע מועדים נוספים לשמיעת התיק.

ניתנה היום, כ"ב באב התשע"ז (14.8.2017).

שׁוֹפֵט
